

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: "ΣΤΗΛΕΣ ΑΛΑΤΟΣ"

ΚΩΜΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ

(ΕΡΑΝΙΣΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ, ΚΑΜΠΙΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΙΕΡΩΝ ΤΡΑΧΑΝΟΠΛΑΓΙΩΝ...)

ΕΥΓΓΡΑΦΕΝ ΤΟΥΣ ΧΑΛΕΠΟΥΣ ΕΤΟΥΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ
ΥΠΟ ΘΕΟΔΩΡΟΥ (ΤΕΟΥ) ΡΟΜΒΟΥ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

Δύο (2), ο Γέρων και η Γραία.

ΣΚΗΝΙΚΟ:

Ένα (1) τραπέζι σπρόγγυλο, στασίδια δύο (2), ανάκλιτρο, όλα τοποθετημένα πλάτη προς το κοινό, στο βάθος μπερντές με βουκολική ελληνική φύση, ένας μισογκρεμισμένος ναός.

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ:

Αρχαϊκής εποχής, χιτώνες, σαντάλια, πόρπες και διάφορα αξεσουάρ τα οποία μπορούν βεβαίως να αντικατασταθούν –κατά το δοκούν– π.χ. από φουστάνελα, τσαρούχια, στολή Αμαλίας, ταγάρια.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ και ΜΟΝΑΔΙΚΗ

(Ο Γέρων και η Γραία κάθονται στο τραπέζι)

ΓΕΡΩΝ: (Αποτρώνοντας ελιές και φτύνοντας καταπής τα κουκούτσα) Άχρηστη γυνή, χαίρε, (ρεύεται), δυο ελιές και δυο κουκούτσα, τα κορίτσα θέλουν πούτσα!

ΓΡΑΙΑ: (Αδειάζοντας το κρασοπέτηρό της) Ασα-αχ αρσενικέ, αγαθή σου η τύχη, καλά φάγαμι, καλά ήπιαμι (κι ενώ ρεύεται), να είχαμι και κάποιον να μας... (κουνεί το μεσιανό δάχτυλο γωνιασμένο με νόημα) ...του κάν πισώπλητα...

ΓΕΡΩΝ: Πάντα π'τάνα ήσουνα μωρή, αλλού τρωσ, αλλού πίνεις κι αλλού πασ και το δίνεις.

ΓΡΑΙΑ: (Σηκώνεται και κουνεί πάνω-κάτου γρήγορις το χέρι της με σημασία), τρεις εφτά εικοσιμία, λέει ο Γέρων μαλακία...

ΓΕΡΩΝ: Αμ δεν μπορώ μωρή γριά, γιατί' είν' η πούτσα μου στραβιά...

ΓΡΑΙΑ: (Στο κοινό), ήτονε, βλέπεις, το κλίμα στραβό, το 'φαγε και ο γάιδαρος...

ΓΕΡΩΝ: Σώπα Γραία, γιατί θα στη βάλω όλη, θα τραντάξει όλη η πόλη.

ΓΡΑΙΑ: Σιγά βρε, μη στραβοψουλιάσεις...

ΓΕΡΩΝ: Κι αν σου χώσω και τ' αρχίδια, θα γκρεμίσουν τα γιοφύρια.

ΓΡΑΙΑ: (Γυρισμένη στο κοινό κουνεί την χούφτα της με νόημα). Αγαθή τύχη, ο ψωλοβρόντης πάλι ψωλοκοπανεί.

ΓΕΡΩΝ: Μωρέ, σαν πετύχει η μαλακία τύφλα να' χει το γαμήσι!

ΓΡΑΙΑ: Απ' το πολύ, πού σε πονεί και πού σε σφάζει, την έκανες σφεντόνα...

ΓΕΡΩΝ: (Σηκώνει τα χέρια ψηλά) Ω, Σέραπι (Μεγαλοδύναμε) βοήθα, (την κυνηγάει γύρω-τριγύρω στο τραπέζι). Στάκα στάκα ευλογημένη, τώρα που' ναι καβλωμένη (πράγματι, μπροστά του ο χιτώνας είναι σηκωμένος).

ΓΡΑΙΑ: (Τρέχοντας με χάρη). Σιγά τα ωά!

ΓΕΡΩΝ: Θα σου βάλω τη μισή, να τραντάξει το νησί... (σταματάει λαχανιασμένος).

ΓΡΑΙΑ: Βρε, θέλω ψωλή και πούτσα, να κάνουν χλάτσα - φλούτσα!

ΓΕΡΩΝ: Όταν εγώ θέλω, συ δεν θέλεις, τώρα που δε θέλω, θέλεις.

ΓΡΑΙΑ: Το μ'νί μ' δεν είναι αρνί, να το δέσεις στο παχνί, το μουνί θέλει γαμήσι για να μην παραστράτσει...

ΓΕΡΩΝ: (συνεχίζει) ...τώρα κι εγώ δεν θέλω, για να θέλεις, όταν θέλω...

ΓΡΑΙΑ: (Χορεύει γύρω του), ψωλαρά μου, αρχιδομούρη με το πουτσοκέφαλό σου, μια ψωλότριχα στη ρίζα, κι από κάτ' μια μάντρα αρχίδια!

ΓΕΡΩΝ: Ζηλεύεις που δεν έχεις αρχίδια.

ΓΡΑΙΑ: Ω, Αγαθή τύχη! (δείχνει με τα δύο της χέρια χαμηλά), να τα βρε, εδώ, φουσκωτά και τουρλωτά!

ΓΕΡΩΝ: Σιγά, μη σου πρηστούνε, (απομακρύνεται και τραγουδάει): Ένα μουνί καθότανε σ' Ανατολή και Δύση κι ευθύς πήγε ο πούτσος μου για να το γαμήσει.

«Έλα μουνί αγάμητο, να σου φυτέψω αγγούρι, που 'ναι στην άκρη μαλλιαρό και κόκκινο στη μούρη».

ΓΡΑΙΑ: (Περπατάει στην άλλη πλευρά σεινάμενη, κουνάμενη και τραγουδάει, τότε τότε διπλώνει χορευτικά το πόδι της στον αέρα). Το μουνί το λεν Αλή, και τον πούτσο Καραπλή...

ΓΕΡΩΝ: Όταν ήμουνα παιδί δεν μου δίνανε μουνί, τώρα που μεγάλωσα πλήρωσα και γάμψα.

ΓΡΑΙΑ: Το μουνί άμα αφρίζει, σαν καράβι αρμενίζει.

ΓΕΡΩΝ: Ο γιαλός είναι στραβός ή στραβά ψωλαρμενίζουμε;

ΓΡΑΙΑ: Το μουνί το λεν Ριρή και τον πούτσο Παναγή.

ΓΕΡΩΝ: Ω, Σέραπι (Μεγαλοδύναμη), πούτσα που της χρειάζεταιται...

ΓΡΑΙΑ: Το μουνί το λένε Γιώτα και τον πούτσο Παναγιώτα κι όπου θέλεις πάνε ρώτα, το κεφάλι μπαίνει πρώτα και τ' αρχίδια κλειούν την πόρτα.

ΓΕΡΩΝ: Να 'χα μοίρα, να 'χα τύχη, να 'χα μια ψωλή σαν πήχη, να τη βλέπουν τα κορίτσα, να θαρρούν πως είναι βίτσα.

ΓΡΑΙΑ: (Ενώ πηγαίνει πίσω από το ανάκλιτρο και ξαπλώνει), μια γριά μονοδοντού, άντρα γύρευε η πορδού, κι άλλη μία ξεκωλιάρα, άντρα γύρευε η γαϊδάρρα.

ΓΕΡΩΝ: (Ακολουθώντας την), μουνάρες στα κρεβάτια σας, έρχεται ο δημοστυνόμος!

(Είναι κι οι δυο τους κρυμμένοι από το κοινό. Πίσω από το ανάκλιτρο ακούγονται μόνο οι φωνές τους και πότε πότε σηκώνονται τα ποδάρια της γριάς στον αέρα ενώ ακούμε κλάτσα-κλούτσου ήχους, όλο νόημα).

ΓΡΑΙΑ: Αγαθή τύχη (Παναγιά μου). Όποιος θέλει να γαμήσει, πρέπει να χασομερήσει.

ΓΕΡΩΝ: Ω, να τα, να τα τα Βυζιά, να τες, να τες οι Βυζάρες, και οι Βυζαροκουτάλες, οι Βύζοι και τα Βασταβίζιον...

ΓΡΑΙΑ: Όσο γερνάει ο άνθρωπος κι ασπρίζει το μαλλί του, μακραίνουνε τ' αρχίδια του, κονταίνει η ψωλή του.

ΓΕΡΩΝ: Γραία μου το μουνάκι σου το σχιζαμυγαλάτο είν' από μέσα κουφωτό και ζάχαρη γιομάτο.

ΓΡΑΙΑ: Πού 'σαι 'Ισις (Παναγιά μου) να το ι-δείς...

ΓΕΡΩΝ: Άχου, άχου, τι βλέπω...

ΓΡΑΙΑ: Ακόλαστε...

ΓΕΡΩΝ: Αν θέλεις, βρε πουλάκι μου, ν' ακού-

σεις τη φωνή μου, γαργάλησε τ' αρχίδια μου και κάτσε στην ψωλή μου.

ΓΡΑΙΑ: Το μουνί το πλακουτσό έχει κάμαρες οχτώ, κι από μέσα η καμάρα είναι φόβος και τρομάρα...

ΓΕΡΩΝ: Μουνάρα μου με τα 17 καπάκια!

ΓΡΑΙΑ: Τι θα γενώ η ορφανή που το μουνί μου με πονεί;

ΓΕΡΩΝ: Πού σε πονεί και πού σε σφάζει...

ΓΡΑΙΑ: Βάλτην μέσα για να χύσει και να ευχαριστηθείς γαμήσι!

ΓΕΡΩΝ: Αχ, πες το μου ποιος σε γαμεί να του γλειψω την ψωλή!

ΓΡΑΙΑ: Εσύ με γαμάς Μουνίκακα και ζμπρώνκε στα γεμάτα.

ΓΕΡΩΝ: Βοϊδόπουτσα επόθησες Γραία μου πουτσοπνίχτρα!

ΓΡΑΙΑ: Ο ψώλαρος κι ο μούναρος τα δυο μεγάλα κράτη εκάμανε τον πόλεμο επάνω στο κρεβάτι.

ΓΕΡΩΝ: Μουνόψειρα, μουνόπανο και μουνοξεσκονίστρα, μ' έμεινανε φτιαχόσουνα κι αλλού εταϊζόσουνα.

ΓΡΑΙΑ: Ω 'Ισις μου θεά (Παναγιά μου βοήθα), τούτος εδώ έχει της ψωλής του το καβά.

ΓΕΡΩΝ: Παλιά, όταν το χτένιζες πάθαινα γω μουνίλα.

ΓΡΑΙΑ: (Με σαλιωμένη τη φωνή από γλύκα), αν βάλεις τις πούτσες που 'χω γευτεί τη μια δίπλα στην άλλη φτάνεις στον έναστρο ουρανό και στο κλωμό φεγγάρι...

ΓΕΡΩΝ: Αχ, Γραία μου άστατη και ξελογιάστρα, απόψε θα φάγομε μαζί τη σπεμένη γάστρα.

ΓΡΑΙΑ: Είμαι ευφάνταστη και γιομισμένη μήμες, είχα τους ψώλαρους εγώ γονατιστούς στις κνήμες.

ΓΕΡΩΝ: Το σώμα σου είναι ο ουρανό και τα

βυζιά σου τ' άστρα κι ο πούτσος μου βασιλικός και το μουνί σου γλάστρα.

ΓΡΑΙΑ: Ωραία που 'ναι την αυγή να παίζουμε παιχνίδια, να μου χαϊδεύεις το μουνί και να σου ξω τ' αρχίδια.

ΓΕΡΩΝ: Μουνάκι Ζαχαρόμουνο, τρυπίτσα χαϊδεμένη, μπαίνει η ψωλή μου γελαστή και βγαίνει δακρυσμένη.

(Παύση για λίγη ώρα).

ΓΕΡΩΝ: Θαυμάζομαι και απορώ πώς είν' του ανθρώπου ο κώλος, γύρω τριγύρω τριχωτός και μέσα κούφιος όλος.

ΓΡΑΙΑ: Έκφυλε!

ΓΕΡΩΝ: Μπήγω και χώνομαι βαθιά μέσα στον αφεδρώνα...

ΓΡΑΙΑ: Γέρων, πες μου, να σκάσω ή να κλάσω;

ΓΕΡΩΝ: Γραία μου αθυρόκωλη για κάνε μου αέρα... (Ακούγεται θηριώδης κρότος πορδής).

ΓΡΑΙΑ: Ω, αγαθή τύχη (Παναγιά μου ανακουφίστηκα)... (Πέφτουν πορδές, πέφτουν βροντές, αστράφτει, κεραυνώνει).

ΓΕΡΩΝ: Ο κώλος είναι η κόλαση και το μουνί η γαϊδά και όποιος κώλο δεν γαμεί στραβός θα πάει στον Άδη.

(Στη σκηνή πέφτει απότομο σκοτάδι και ακούγεται η φωνή του Κυρίου, σπηλαιώδης, εκκωφαντική -εν μέσω κεραυνών, μπουμπουνητών, αστραπών και πορδών): «ΜΙΑΡΑΑΑ, ΠΟΤΑΠΑΑΑΑ, ΕΛΕΕΙΝΑΑΑ ΑΝΘΡΩΠΑΡΙΑ!!! ΣΤΗΛΕΣ ΑΛΑΤΟΣ ΘΑ ΜΕΙΝΕΤΕ ΣΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝΩΝ...»

(Ανάβουν τα φώτα και βλέπουμε τον ΓΕΡΩΝΤΑ και την ΓΡΑΙΑ κοκαλωμένους και λευκούς στη μέση της σκηνής).

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΕΡΑΠΙ ΔΟΣΙΑ